

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 362/2022
13.04.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Драгана Аћимовића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Бојана Драгичевића, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Славка Петрића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу К бр.20/20 од 26.10.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.891/21 од 08.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 13. априла 2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Бојана Драгичевића – адвоката Славка Петрића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу К бр.20/20 од 26.10.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.891/21 од 08.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу К бр.20/20 од 26.10.2021. године, на основу члана 478. став 3. тачка 1) ЗКП, делимично је стављена ван снаге пресуда Вишег суда у Пожаревцу К бр.71/12 од 15.04.2013. године као и пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 бр.4369/13 од 15.10.2013. године само у односу на окривљеног Бојана Драгичевића, тако што је окривљени Бојан Драгичевић оглашен кривим због извршења кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези члана 33. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од седам година и шест месеци. У ову казну је окривљеном на основу члана 63. КЗ урачунато време проведено на издржавању казне по пресуди Вишег суда у Пожаревцу К бр.71/12 од 15.04.2013. године, као и време проведено у притвору по решењима ванрасправног већа у Пожаревцу Кв бр.18/21 од 10.02.2021. године, Кв 34/21 од 18.03.2021. године, Кв бр.52/21 од 13.05.2021. године, Кв бр.82/21 од 09.07.2021. године и Кв бр.97/21 од 02.09.2021. године.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да Вишем суду у Пожаревцу, као и оштећенима АА и ББ, те оштећеном „Дунав осигурању“ АДО Београд, плати настале трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини и року плаћања суд одлучити накнадно, посебним решењем. Истовремено, окривљени је обавезан да на име паушалног износа, а у корист буџетских средстава Вишег суда у Пожаревцу, исплати износ од 20.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Оштећена Компанија „Дунав осигурање“ АДО Београд, оштећени АА и ББ, те оштећени ВВ и ГГ упућени су на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.891/21 од 08.02.2022. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Бојана Драгичевића и његовог браниоца – адвоката Славка Петрића, а пресуда Вишег суда у Пожаревцу К бр.20/20 од 26.10.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Бојана Драгичевића – адвокат Славко Петрић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, пред потпуно измењеним већем, или да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, уз истовремени захтев да бранилац окривљеног буде обавештен о седници већа у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Бојана Драгичевића правноснажне пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

С тим у вези, у захтеву се истиче да се побијане пресуде заснивају на доказима на којима се по одредбама ЗКП не могу заснивати – на записницима о испитивању осуђених ДД и ЂЂ, јер је очигледно да без тих доказа не би била донета иста пресуда, а обзиром да су то једина два лица која указују на окривљеног Бојана Драгичевића као учиниоца

предметног кривичног дела. Надаље, у захтеву се наводи да је према одредби члана 68. став 1. тачка 10) ЗКП окривљени имао право да испитује сведоке, да је одредбом члана 399. став 3. ЗКП изричито прописано да сваки окривљени има права да поставља питања саокривљенима, те да ни у једној фази предметног кривичног поступка окривљеном није било омогућено да испитује наведене саокривљене, као и да се побијане пресуде „искључиво или у одлучујућој мери“ заснивају на записницима о испитивању тих лица, а што је супротно одредби члана 481. став 2. ЗКП, те на који начин је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из чланан 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Ово стога што је бранилац окривљеног битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на идентичан начин истицао и у жалби на првостепену пресуду, а Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, у својој одлуци Кж1 891/21 од 08.02.2022. године на страни трећој став седми и осми и страни четвртој став први, своје одлуке изнео је јасне и довољне разлоге да се у конкретном случају не ради о незаконито прибављеним доказима, обзиром да је првостепени суд сагласно одредби члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП прочитао садржину записника о исказима саоптужених ДД и ЋЂ, након чега је доводећи ове изведене доказе у везу са осталим изведеним доказима, утврдио да је окривљени извршио предметно кривично дело. Ове разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих и упућује.

У вези са истом битном повредом одредаба кривичног поступка у захтеву браниоца наводи се и да су побијане пресуде засноване на криминалистичко-техничкој документацији и извештајима о форензичком прегледу лица места од 15.04.2021. године, из које произилази да је увиђај на лицу места започео у 10,00 часова, а што је потпуно супротно самом записнику о увиђају, као и да је снимак који је достављен на ДВД-у од стране ПУ Пожаревац „скраћен самоиницијативно од стране органа гоњења, те представља фризирани доказ“, који докази према ставу браниоца представљају незаконите доказе у смислу одредбе члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, и на којима побијане пресуде нису могле бити засноване.

Међутим, како су наводи који се односе на време вршења увиђаја били разматрани од стране другостепеног суда, приликом одлучивања о жалби браниоца окривљеног, који је идентичне наводе истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, имајући у виду да је другостепени суд у својој одлуци на страни 4 став трећи и четврти и страни 5 став први и други о томе изнео јасне и довољне разлоге, те да је првостепени суд у својој одлуци на страни 19 став три и четири, изнео разлоге у вези законитости снимка са ДВД-а које разлоге и овај суд у свему прихвата као правилне, то на ове разлоге у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује, налазећи да су сви наведени докази прибављени у свему у складу са одредбама Законика о кривичном поступку.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Бојана Драгичевића – адвоката Славка Петрића, одбијен је као неоснован у овом делу.

У преосталом делу, исти захтев одбачен је јер нема законом прописан садржај.

Наиме, у осталом делу, наводима захтева за заштиту законитости указује се да је записник о увиђају дежурног истражног судије Вишег суда у Пожаревцу Кри бр.40/12 од 19.05.2012. године неаутентичан, обзиром да је достављен суду дана 23.04.2021. године, односно девет година након критичног догађаја, а због чега је према ставу браниоца побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер је пресуда заснована на незаконитом доказу.

Међутим, како бранилац у поднетом захтеву не наводи супротно којој одредби Законика о кривичном поступку је наведени доказ прибављен, нити у чему се састоји његова незаконитост, већ се у суштини указује на мањкавост овог записника, имајући у виду да Врховни касациони суд правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу испитује у оквиру разлога (члан 485. став 1. ЗКП), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП, то по оцени овога суда захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП, који прописује да се у захтеву мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Стога је захтев у овом делу одбачен на основу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП, у вези члана 484. ЗКП.

Са свега изложеног а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић